

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 213

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 20 martie 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
27.	— Lege privind ratificarea Memorandumului de înțelegere pentru dezvoltarea coordonată a Automagistralei inelare a Mării Negre, semnat la Belgrad la 19 aprilie 2007	2	
	Memorandum de înțelegere pentru dezvoltarea coordonată a Automagistralei inelare a Mării Negre	2–5	
319.	— Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Memorandumului de înțelegere pentru dezvoltarea coordonată a Automagistralei inelare a Mării Negre, semnat la Belgrad la 19 aprilie 2007	5	
★			
28.	— Lege pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere privind dezvoltarea autostrăzilor maritime în regiunea Organizației pentru Cooperare Economică la Marea Neagră (OCEMN), semnat la Belgrad la 19 aprilie 2007	6	
	Memorandum de înțelegere privind dezvoltarea autostrăzilor maritime în regiunea Organizației pentru Cooperare Economică la Marea Neagră (OCEMN)	6–8	
320.	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere privind dezvoltarea autostrăzilor maritime în regiunea Organizației pentru Cooperare Economică la Marea Neagră (OCEMN), semnat la Belgrad la 19 aprilie 2007	8	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
	Decizia nr. 190 din 26 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 362 alin. 1 lit. a) teza a doua din Codul de procedură penală	9–10	
	Decizia nr. 305 din 12 martie 2008 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, precum și asupra neconstituționalității legii, în integralitatea sa	11–14	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
263.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului	15–16	

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind ratificarea Memorandumului de înțelegere
pentru dezvoltarea coordonată a Automagistralei inelare
a Mării Negre, semnat la Belgrad la 19 aprilie 2007****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Articol unic. — Se ratifică Memorandumul de înțelegere pentru dezvoltarea coordonată a Automagistralei inelare a Mării Negre, semnat la Belgrad la 19 aprilie 2007.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 5 martie 2008.
Nr. 27.

MEMORANDUM DE ÎNȚELEGERE**pentru dezvoltarea coordonată a Automagistralei inelare a Mării Negre*)**

Guvernele statelor membre ale Organizației pentru Cooperare Economică la Marea Neagră (*OCEMN*), denumite în continuare *părți*,

dorind să întărească cooperarea dintre statele membre *OCEMN* pentru promovarea transportului internațional rutier de mărfuri și persoane, considerat de mare importanță pentru dezvoltarea lor economică,

crezând că un plan coordonat de construcție și reabilitare de drumuri este vital pentru crearea și extinderea legăturilor dintre statele UE, Mării Negre și asiatice, necesar pentru a satisface cerințele traficului internațional în viitor,

accentuând faptul că soluționarea problemelor comune ale dezvoltării coordonate ale infrastructurii rutiere solicită abordări noi și inovatoare în cadrul cooperării regionale,

considerând că dezvoltarea Automagistralei inelare a Mării Negre, denumită în continuare *AIMN*, va promova de asemenea cooperarea pentru dezvoltarea infrastructurii de transport multimodal,

dorind să aibă interconexiuni rutiere adecvate cu rețelele de transport transeuropeană, paneuropeană și euroasiatică, ținând cont de Declarația comună a miniștrilor transporturilor ai statelor membre *OCEMN* privind legătura Rețelei de transport a Mării Negre cu Rețeaua de transport transeuropeană în cadrul legăturilor de transport euroasiatice, semnată la 28 ianuarie 2005 la Salonic,

dorind ca *AIMN* să fie construită în colaborare cu UE cu scopul de a fi inclusă în Rețeaua de extindere a axelor majore de transport transeuropene în vecinătatea statelor și regiunilor,

având în vedere faptul că cooperarea economică trebuie să aibă în vedere nevoile reale și interesele părților,

fiind conștiente de faptul că construcția *AIMN* constituie o provocare majoră pentru *OCEMN*, ale cărei organisme sunt solicitate să participe activ și să interacționeze pentru succesul său,

conștiente de faptul că dezvoltarea infrastructurii este un proces pe termen lung,

consimt asupra prezentului memorandum de înțelegere, ca un pas spre realizarea obiectivului comun de construire a *AIMN*:

ARTICOLUL 1**Scopul**

1. Întărirea cooperării dintre părți pentru dezvoltarea Automagistralei inelare a Mării Negre (*AIMN*), o șosea internațională în jurul Mării Negre, în conformitate cu acordurile în vigoare și cu reglementările și standardele relevante. Această cooperare se va axa în primul rând pe crearea politicilor, inclusiv a principiilor și acțiunilor, cum ar fi cele organizaționale,

legislative și economice, precum și modul lor de realizare și de urmărire.

2. Dezvoltarea *AIMN* va fi un pas major pentru crearea Coridorului inelar al Mării Negre, o rețea de transport multimodală, și va include întreținerea, reconstrucția, reabilitarea, modernizarea și construcția nouă a infrastructurii rutiere principale și auxiliare.

3. Pregătirea sprijinirii proiectării, construcției, întreținerii tehnice, operării și managementului *AIMN* pe teritoriul părților, în cadrul infrastructurii europene de transport integrale, care să

*) Traducere.

permite construirea legăturilor care lipsesc în rețeaua de autostrăzi existentă în regiunea Mării Negre

4. Definirea premiselor și condițiilor pentru cea mai eficientă utilizare a fondurilor și know-how-ului obținut din surse publice și private

5. Răspândirea în regiune în continuare a cunoștințelor, experienței și know-how-ului acumulate până acum în statele membre UE.

ARTICOLUL 2

Principalele caracteristici ale AIMN

1. AIMN este o automagistrală de mare capacitate. Comitetul de conducere al AIMN, stabilit prin art. 3, poate examina în detaliu principalele rute exacte ale automagistralei, legăturile sale auxiliare, precum și standardele sale tehnice, pe baza recomandărilor și normelor aprobate de organizațiile internaționale și UE, inclusiv Acordul european privind arterele de trafic internațional principale (AGR).

2. AIMN va furniza servicii de calitate adecvată pentru siguranța traficului la zi, viteză și confort și va facilita dezvoltarea economică și socială spre beneficiul întregului continent european. În acest context, părțile, ținând cont de faptul că anumite părți din AIMN sunt de asemenea părți ale Rețelei de transport transeuropene, sunt de acord să promoveze AIMN autorităților internaționale competente pentru ca în viitor să fie inclusă în Rețeaua pentru extinderea axelor principale de transport transeuropene în vecinătatea statelor și regiunilor.

3. Lungimea AIMN este de aproximativ 7.000 km. Ruta principală și conexiunile acesteia pot include următoarele orașe: Istanbul (Turcia), Samsun (Turcia), Trabzon (Turcia), Batumi (Georgia), Poti (Georgia), Erevan (Armenia), Baku (Azerbaidjan), Novorossiysk (Rusia), Rostov-pe-Don (Rusia), Taganrog (Rusia), Mariupol (Ucraina), Melitopol (Ucraina), Odessa (Ucraina), Chișinău (Moldova), București (România), Constanța (România), Haskovo (Bulgaria), Sofia (Bulgaria), Nish (Serbia), Belgrad (Serbia), Tirana (Albania), Edirne (Turcia), Komotini (Grecia), Alexandroupolis (Grecia), Istanbul (Turcia).

4. Comitetul de conducere al AIMN va elabora ruta principală și conexiunile acesteia la o dată ulterioară.

ARTICOLUL 3

Măsurile organizaționale pentru realizarea AIMN

1. Pentru realizarea proiectului AIMN, părțile au convenit să înființeze Comitetul de conducere al AIMN, cu întâlniri de cel puțin o dată pe an, imediat înainte sau după întâlnirea Grupului de lucru pe transporturi al Organizației pentru Cooperare Economică la Marea Neagră (OCEMN). Comitetul de conducere al AIMN elaborează politica de dezvoltare a AIMN și ia toate măsurile necesare pentru realizarea sa.

2. Fiecare parte și Secretariatul permanent al OCEMN vor fi reprezentate în cadrul Comitetului de conducere al AIMN și vor desemna un reprezentant împreună cu un înlocuitor. Acești reprezentanți pot coincide cu cei care participă la Grupul de lucru pe transporturi al OCEMN. Părțile convin să invite BSTDB să participe la Comitetul de conducere al AIMN. Tuturor părților li se vor comunica nominalizările prin Secretariatul permanent al OCEMN. Comitetul de conducere al AIMN va lua toate deciziile prin consens, respectând regulile sale de procedură, pe care le va aproba. Limba de lucru a Comitetului de conducere al AIMN este limba engleză. Părțile vor prezida Comitetul de conducere pe rând, prin rotație bianuală, în ordinea prevăzută în anexa nr. I, care face parte integrantă din prezentul memorandum de înțelegere. Președinția va fi exercitată de fiecare stat membru al OCEMN în conformitate cu programul stabilit. Vicepreședinția

va fi exercitată de statul membru al OCEMN care urmează să dețină președinția.

3. Reprezentanții observatorilor OCEMN, ai organizațiilor afiliate la OCEMN, partenerilor de dialog sectorial ai OCEMN, ai altor organizații și instituții internaționale interesate pot fi invitați la întâlnirile Comitetului de conducere al AIMN, ori de câte ori este nevoie.

4. Părțile convin, de asemenea, să stabilească un secretariat tehnic permanent comun, a cărui sarcină este să susțină lucrările Comitetului de conducere al AIMN și să întreprindă orice acțiune necesară pentru implementarea automagistralei, pe baza instrucțiunilor stabilite de Comitetul de conducere al AIMN. Mai precis, Secretariatul tehnic permanent comun va face propuneri, va evalua studii și va coopera cu Comitetul de conducere al AIMN pentru identificarea resurselor financiare.

5. În fiecare stat parte va fi numit de guvernul statului respectiv un coordonator național pentru AIMN. Acest coordonator este responsabil pentru coordonarea oricărei activități în țara sa privind AIMN. Acest coordonator poate fi persoana desemnată în Comitetul de conducere al AIMN sau înlocuitorul său.

6. Finanțarea măsurilor administrative, organizaționale și tehnice se va efectua de către Fondul cu scop special al AIMN, creat printr-un acord internațional separat între părți și care stabilește obiectivele, sarcinile, mijloacele și procedurile de management ale fondului.

ARTICOLUL 4

Finanțarea AIMN

Secretariatul tehnic permanent comun va fi stabilit la Salonic, iar Republica Elenă va asigura costurile necesare desfășurării activității sale.

Finanțarea construcției și reconstrucției AIMN poate fi asigurată din fonduri și bugete naționale, precum și din diferite surse din sectorul privat. Finanțarea poate fi asigurată, de asemenea, prin fonduri europene și împrumuturi acordate de Banca Europeană de Investiții, Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, Banca Mondială și alte bănci și fonduri.

ARTICOLUL 5

Proceduri pentru amendarea memorandumului de înțelegere

1. Prezentul memorandum de înțelegere poate fi amendat în conformitate cu procedurile stabilite mai jos:

a) la solicitarea oricărei părți, propunerea sa de amendare va fi luată în considerare de Grupul de lucru pe transporturi al OCEMN;

b) în situația în care amendamentul este aprobat de o majoritate de două treimi din cei care participă la vot și dacă această majoritate include două treimi din părțile reprezentate și participante la vot, secretarul general al Secretariatului permanent al OCEMN va furniza amendamentele tuturor părților pentru aprobare;

c) dacă majoritatea de două treimi a părților aprobă amendamentele, Secretariatul permanent al OCEMN va comunica aceasta părților și amendamentul va intra în vigoare la expirarea a 12 luni de la data comunicării. Amendamentul va intra în vigoare pentru toate părțile.

2. La solicitarea a cel puțin unei treimi a părților, secretarul general al Secretariatului permanent al OCEMN va convoca o conferință, la care vor fi invitate statele membre OCEMN. Procedura stabilită la alin. 1 lit. a) și b) se va aplica oricărui amendament introdus cu ocazia unei astfel de conferințe.

ARTICOLUL 6

Comunicarea adresei administrative

Fiecare parte, în momentul semnării, ratificării, adoptării sau aprobării prezentului memorandum de înțelegere sau al aderării, va informa secretarul general al Secretariatului permanent al OCEMN asupra numelui și adresei administrației sale la care propunerile de amendament vor fi transmise în conformitate cu art. 5.

ARTICOLUL 7

Intrarea în vigoare a memorandumului de înțelegere

Prezentul memorandum de înțelegere va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare datei când 8 părți l-au semnat și au notificat Secretariatului permanent al OCEMN faptul că au încheiat procedurile legale necesare în acest scop.

ARTICOLUL 8

Durata

Prezentul memorandum de înțelegere va fi în vigoare pentru un termen inițial de 10 ani și va fi prelungit automat pentru perioade de 5 ani consecutivi, cu excepția cazului în care va ieși din vigoare la solicitarea a două treimi din părți. Reclamațiile lor trebuie exprimate cu nu mai puțin de un an înainte de expirarea termenului de 10 ani.

Semnat la Belgrad la 19 aprilie 2007, într-un singur exemplar în limba engleză.

Pentru Guvernul Republicii Albania
Pentru Guvernul Republicii Armenia
Pentru Guvernul Republicii Azerbaidjan
Pentru Guvernul Republicii Bulgaria
Pentru Guvernul Georgiei
Pentru Guvernul Republicii Elene

Pentru Guvernul Republicii Moldova
Pentru Guvernul României
Pentru Guvernul Federației Ruse
Pentru Guvernul Republicii Serbia
Pentru Guvernul Republicii Turcia
Pentru Guvernul Ucrainei

ANEXA Nr. I

Propunere de schemă de rotație la președinția/vicepreședinția Comitetului de conducere

Președinte	Vicepreședinte
Federația Rusă	Republica Bulgaria
Republica Bulgaria	Ucraina
Ucraina	Georgia
Georgia	Republica Turcia
Republica Turcia	Republica Azerbaidjan
Republica Azerbaidjan	Republica Elenă
Republica Elenă	Republica Albania
Republica Albania	Republica Moldova
Republica Moldova	Republica Armenia
Republica Armenia	Republica Serbia
Republica Serbia	România
România	Federația Rusă

REZERVA**Republicii Azerbaidjan la Memorandumul de înțelegere pentru dezvoltarea coordonată a Automagistralei inelare a Mării Negre**

1. Republica Azerbaidjan declară că niciunul dintre drepturile, obligațiile și prevederile stabilite în Memorandumul de înțelegere pentru dezvoltarea coordonată a Automagistralei inelare a Mării Negre nu va fi aplicat de către Republica Azerbaidjan cu privire la rutele și transporturile care străbat teritoriul său, pentru care Republica Armenia este teritoriu de origine, tranzit sau destinație.

Republica Azerbaidjan își rezervă dreptul de a amenda sau de a revoca oricând prevederile paragrafului 1 din prezenta

rezervă, iar celelalte părți vor fi notificate în scris asupra oricărui astfel de amendament sau revocare.

2. În conformitate cu prevederile art. 40 din Convenția de la Viena cu privire la dreptul tratatelor, Republica Azerbaidjan nu consimte să aplice prevederile art. 5 alin. 1 lit. c) din textul Memorandumului de înțelegere pentru dezvoltarea coordonată a Automagistralei inelare a Mării Negre.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Azerbaidjan,

Elmar Mammadyarov

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii
privind ratificarea Memorandumului de înțelegere
pentru dezvoltarea coordonată a Automagistralei inelare
a Mării Negre, semnat la Belgrad la 19 aprilie 2007**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Memorandumului de înțelegere pentru dezvoltarea coordonată a Automagistralei inelare a Mării Negre, semnat la Belgrad la 19 aprilie 2007, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 4 martie 2008.

Nr. 319.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere
privind dezvoltarea autostrăzilor maritime
în regiunea Organizației pentru Cooperare Economică
la Marea Neagră (OCEMN), semnat la Belgrad la 19 aprilie 2007**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Memorandumul de înțelegere privind dezvoltarea autostrăzilor maritime în regiunea Organizației pentru Cooperare Economică la Marea Neagră (OCEMN), semnat la Belgrad la 19 aprilie 2007.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 5 martie 2008.
Nr. 28.

MEMORANDUM DE ÎNȚELEGERE

privind dezvoltarea autostrăzilor maritime în regiunea Organizației pentru Cooperare Economică la Marea Neagră (OCEMN)*

Guvernele statelor membre ale Organizației pentru Cooperare Economică la Marea Neagră (OCEMN) participante, denumite în continuare *părți*,

afirmându-și intenția de a conlucra strâns în direcția dezvoltării unui sistem de transport integrat și interoperabil între țările de la Marea Neagră și din regiunea Mării Caspice,

având în vedere Declarația comună a miniștrilor transporturilor din statele membre OCEMN privind legătura Rețelei de transport a Mării Negre cu Rețeaua de transport transeuropeană în cadrul legăturilor de transport euroasiatice, semnată la 28 ianuarie 2005 la Salonic,

conștiente de faptul că dezvoltarea unor legături de transport interoperabile din punct de vedere tehnic și administrativ între țările din regiunea Mării Negre și UE reprezintă un subiect de importanță maximă pentru creșterea economică deoarece asigură o mobilitate durabilă a persoanelor și a mărfurilor,

ținând cont de faptul că Comisia Europeană a înființat un grup de lucru la nivel înalt constituit din reprezentanți ai statelor terțe, ai Comisiei Europene și ai statelor membre UE, cu scopul de a extinde rețelele TEN-T spre vecinii statelor UE, și anume în zona Balcanilor, Europa de Est, Marea Neagră și bazinul de sud al Mării Mediterane,

recunoscând profilul avansat al conceptului de „autostrăzi maritime”, descris în Decizia nr. 884/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004, și calitatea sa de a deveni un instrument util de marketing care să promoveze reducerea congestiei traficului rutier și/sau să îmbunătățească accesul la zonele și statele periferice și izolate,

având în vedere că autostrăzile maritime au rolul de a concentra traficul de mărfuri de pe lanțurile logistice având componenta de bază transportul maritim, în așa fel încât să îmbunătățească legăturile maritime existente sau să stabilească noi legături maritime constante, permanente și viabile pentru transportul de mărfuri și persoane în cadrul statelor membre OCEMN și/sau între statele membre OCEMN și statele membre UE, acolo unde este posibil, creând o alternativă competitivă reală la transportul terestru,

recunoscând necesitatea unor sisteme de transport maritime nepoluante, sigure, neprimejdioase și atractive, pentru a promova:

a) compatibilitatea și interconexiunea sistemelor de control al traficului (VTMIS, AIS etc.), valorificate de părți în conformitate cu standardele internaționale și care ar putea fi promovate mai mult, astfel încât să faciliteze schimbul de informații relevante. Această acțiune ar putea, de asemenea, sprijini în viitor inițiativa europeană a rețelei maritime sigure;

b) intensificarea schimburilor de informații dintre autoritățile de control portuar/de pavilion al statului, conștiente de faptul că această cooperare ar trebui să recunoască cerințele și interesele actuale ale părților, au ajuns la următoarea înțelegere:

*) Traducere.

ARTICOLUL 1

Părțile vor promova și întări cooperarea în chestiuni de politică privind dezvoltarea autostrăzilor maritime și/sau extinderea autostrăzilor maritime deja stabilite în Uniunea Europeană spre regiunea OCEMN și vor susține inițiativele de afaceri pe baza avantajului reciproc.

Părțile vor urmări acest obiectiv în cadrul ariilor de competență respective, ținând cont de legislația națională a țărilor OCEMN, precum și de convențiile internaționale relevante în vigoare.

ARTICOLUL 2

Cooperarea la care se face referire în art. 1 cuprinde, printre altele, următoarele aspecte:

- încurajarea și facilitarea cooperării și schimbului de informații dintre administrațiile portuare, organizațiile și alte instituții interesate din țările OCEMN în domeniile operațiilor de transport, logisticii și infrastructurii;
- stimularea instruirii personalului din porturile OCEMN și a schimbului de experiență între porturile OCEMN și/sau dintre porturile OCEMN și cele ale UE;
- încurajarea și promovarea schimburilor de experiență/bune practici între porturile OCEMN și/sau porturile OCEMN și cele ale UE cu privire la dezvoltarea portuară și implementarea noilor tehnologii;
- identificarea proiectelor de interes comun pentru țările OCEMN, care ar putea fi promovate în viitor și care vizează intensificarea coeziunii și contribuției la schimbul modal;
- protejarea unei concurențe libere și loiale în transportul maritim internațional între transportatorii tuturor statelor membre OCEMN care participă la operațiuni de transport maritim internațional pentru promovarea nelimitată și, prin aceasta, participarea echitabilă a navelor maritime ale statelor membre OCEMN la comerțul maritim internațional efectuat cu nave comerciale;
- facilitarea accesului la toate modurile de transport și promovarea intermodalității;
- intensificarea siguranței și securității maritime în regiunea OCEMN;
- difuzarea informațiilor ce se referă la principiile de bază ale prezentului memorandum de înțelegere și aplicarea acestuia către toate instituțiile interesate din țările OCEMN.

ARTICOLUL 3

Pentru a contribui la aplicarea eficientă a prezentului memorandum de înțelegere, părțile vor stabili un grup de lucru

ad hoc pentru autostrăzile maritime, compus din reprezentanții nominalizați de autoritățile competente ale părților, însoțiți, dacă este necesar, de reprezentanți ai porturilor și ai altor instituții interesate.

Scopurile mandatului acestui grup de lucru sunt:

- de a asigura un schimb de informații corespunzător în domeniul de interes comun;
- de a face propuneri în vederea îndeplinirii obiectivelor prezentului memorandum de înțelegere în ceea ce privește instalațiile și activitățile portuare;
- de a monitoriza și de a raporta stadiul activităților comune;
- de a analiza stadiul cooperării dintre țările OCEMN în domeniul autostrăzilor maritime și de a raporta autorităților competente ale părților, precum și grupului de lucru pentru transportul OCEMN;
- de a identifica zone de interes comun și, dacă este cazul, de a prezenta propuneri de colaborare autorităților competente ale părților și/sau autorităților publice și altor instituții;
- de a coordona activități similare cu statele membre UE și/sau țări în cadrul prezentului memorandum de înțelegere;
- de a îndeplini orice alte sarcini impuse de aplicarea prezentului memorandum de înțelegere;
- de a continua toate activitățile necesare pentru promovarea autostrăzilor maritime;
- de a sonda și de a identifica posibile surse de fonduri disponibile pentru proiecte privind autostrăzile maritime;
- de a propune acțiuni concrete și recomandări grupului de lucru pentru transporturi OCEMN.

ARTICOLUL 4

Părțile vor coopera în ceea ce privește chestiunile de interes comun pentru susținerea poziției lor privind identificarea și extinderea autostrăzilor maritime în regiunea OCEMN.

Părțile vor coopera pentru îmbunătățirea infrastructurii și facilităților de transport, precum și a serviciilor maritime în zona Mării Negre și a Mării Caspice.

ARTICOLUL 5

Prezentul memorandum de înțelegere va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare datei semnării de către 8 părți sau datei la care ele notifică Secretariatul internațional permanent al OCEMN că au încheiat procedurile necesare în vederea semnării.

Semnat la Belgrad la 19 aprilie 2007, într-un singur exemplar, în limba engleză.

Pentru Guvernul Republicii Albania
Pentru Guvernul Republicii Armenia
Pentru Guvernul Republicii Azerbaidjan
Pentru Guvernul Republicii Bulgaria
Pentru Guvernul Georgiei
Pentru Guvernul Republicii Elene

Pentru Guvernul Republicii Moldova
Pentru Guvernul României
Pentru Guvernul Federației Ruse
Pentru Guvernul Republicii Serbia
Pentru Guvernul Republicii Turcia
Pentru Guvernul Ucrainei

REZERVA**Republicii Azerbaidjan la Memorandumul de înțelegere privind dezvoltarea autostrăzilor maritime în regiunea Organizației pentru Cooperare Economică la Marea Neagră (OCEMN)**

1. Republica Azerbaidjan declară că niciunul dintre drepturile, obligațiile și prevederile stabilite în Memorandumul de înțelegere privind dezvoltarea autostrăzilor maritime în regiunea Organizației pentru Cooperare Economică la Marea Neagră (OCEMN) nu vor fi aplicate de Republica Azerbaidjan în ceea ce privește Republica Armenia.

2. Republica Azerbaidjan își rezervă dreptul de a amenda sau de a revoca oricând prevederile paragrafului 1 din prezenta rezervă, iar celelalte părți vor fi notificate în scris asupra oricărui astfel de amendament sau revocare.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Azerbaidjan,
Elmar Mammadyarov

DECLARAȚIA

miniștrilor afacerilor externe ai Republicii Albania, Republicii Bulgaria, Republicii Elene, Federației Ruse, Republicii Serbia și Republicii Turcia cu privire la Memorandumul de înțelegere privind dezvoltarea autostrăzilor maritime în regiunea Organizației pentru Cooperare Economică la Marea Neagră (OCEMN) (Belgrad, 19 aprilie 2007)

Prin semnarea Memorandumului de înțelegere privind dezvoltarea autostrăzilor maritime în regiunea Organizației pentru Cooperare Economică la Marea Neagră (OCEMN) declarăm interpretarea noastră comună asupra faptului că

referirile la Marea Caspică din preambulul și articolul 4 din memorandumul de înțelegere nu vor afecta în niciun fel regimul juridic al Mării Caspice și prerogativele statelor caspice, inclusiv dreptul lor exclusiv de a naviga în Marea Caspică.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere privind dezvoltarea autostrăzilor maritime în regiunea Organizației pentru Cooperare Economică la Marea Neagră (OCEMN), semnat la Belgrad la 19 aprilie 2007

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere privind dezvoltarea autostrăzilor maritime în regiunea Organizației pentru Cooperare Economică la Marea Neagră (OCEMN), semnat la Belgrad la 19 aprilie 2007, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 4 martie 2008.
Nr. 320.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 190 din 26 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 362 alin. 1 lit. a) teza a doua din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385² cu referire la art. 362 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție invocată de procuror în Dosarul nr. 1.311/121/2006 al Curții de Apel Galați — Secția de minori și familie.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 19 februarie 2008, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 26 februarie 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.311/121/2006, **Curtea de Apel Galați — Secția de minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385² cu referire la art. 362 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Galați în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. 362 alin. 1 lit. a) teza a doua din Codul de procedură penală contravin dispozițiilor constituționale ale art. 131 alin. (1), deoarece restrâng rolul procurorului în activitatea judiciară, condiționând exercitarea căilor de atac de către acesta de existența apelului sau recursului părții civile.

Curtea de Apel Galați — Secția de minori și familie consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale, ale cărei considerente sunt, în opinia sa, valabile și în prezenta cauză.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece respingerea ca inadmisibil a apelului formulat de procuror în ceea ce privește latura civilă a cauzei, în lipsa apelului părții civile, își are rațiunea

în caracterul privat al acțiunii civile, care este, în esență, o instituție de drept civil, ea devenind instituție de drept procesual penal în măsura în care este exercitată în cadrul unui proces penal. Acțiunea civilă în procesul penal este supusă dispozițiilor de fond ale răspunderii civile. Săvârșirea unei infracțiuni produce, pe lângă urmările socialmente periculoase, și un prejudiciu material sau moral în dauna unei persoane fizice ori juridice care, prin acțiunea civilă, pretinde să-i fie reparat. Dispoziția criticată reprezintă expresia principiului înscris la art. 21 alin. (1) din Constituție referitor la accesul liber la justiție. Astfel, posibilitatea formulării unei căi de atac în ceea ce privește latura civilă a procesului penal trebuie să aparțină, în principiu, doar persoanei care a suferit un prejudiciu material sau moral, în urma săvârșirii unei infracțiuni, și este firesc ca aceasta să poată renunța la valorificarea dreptului său.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 385² cu referire la art. 362 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală. Din susținerile autorului excepției rezultă că excepția de neconstituționalitate privește, în realitate, numai dispozițiile art. 362 alin. 1 lit. a) teza a doua din Codul de procedură penală, introduse prin art. 1 pct. 169 din Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, asupra constituționalității cărora Curtea urmează a se pronunța.

Textul criticat are următorul conținut: „*Apelul procurorului în ce privește latura civilă este inadmisibil în lipsa apelului formulat de partea civilă, cu excepția cazurilor în care acțiunea civilă se exercită din oficiu*”.

Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Galați, invocând neconstituționalitatea art. 362 alin. 1 lit. a) teza a doua din Codul de procedură penală, susține că textul atacat care interzice procurorului să declare apel cu privire la modalitatea de soluționare a laturii civile a unui proces penal, în lipsa apelului formulat de partea civilă (cu excepția cazurilor în care acțiunea civilă se exercită din oficiu), este contrar prevederilor art. 131 alin. (1) din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este întemeiată, pentru următoarele considerente:

Instituția Ministerului Public este reglementată în Constituție în titlul III „Autoritățile publice”, cap. VI „Autoritatea judecătorească”. În art. 131 alin. (1) se precizează că „În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor”.

Este evident că legiuitorul constituant a înțeles să facă din Ministerul Public un reprezentant al interesului social, general și public, care să vegheze la aplicarea legii și la apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor, fără a face distincție între procesele penale și civile. Una dintre formele concrete prin care Ministerul Public își poate realiza acest rol este aceea de a participa la judecata proceselor, în oricare fază a acestora, de a exercita căile de atac și de a pune concluzii în acord cu obiectivele stabilite de Constituție.

Dispoziția art. 131 alin. (1) din Constituție se poate concretiza, după caz, prin legi organice sau ordinare, dar această concretizare nu poate să ducă la restrângerea conținutului dispoziției constituționale, așa cum s-a întâmplat de altfel odată cu introducerea tezei a doua în art. 362 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, prin art. I pct. 169 din Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, și care condiționează apelul declarat de procuror în cadrul procesului penal referitor la latura civilă de existența apelului părții civile, cu excepția cazurilor în care acțiunea civilă se exercită din oficiu.

După cum s-a arătat deja, dispoziția art. 131 alin. (1) din Constituție se poate concretiza prin legi organice sau ordinare, dar această concretizare nu poate să ducă la restrângerea conținutului dispoziției constituționale. Este de observat că, în timp ce textul constituțional se referă la apărarea ordinii de drept, precum și la drepturile și libertățile cetățenilor, art. 362 alin. 1 lit. a) teza a doua din Codul de procedură penală restrânge posibilitatea procurorului să declare apel cu privire la modalitatea de soluționare a laturii civile a unui proces penal, în lipsa apelului formulat de partea civilă. În temeiul textului actual, apelul procurorului în ce privește latura civilă este inadmisibil în lipsa apelului formulat de partea civilă, or este fără nicio îndoială

că la soluționarea laturii civile în cadrul procesului penal există și interese generale și este interesată și ordinea de drept.

Limitarea prevăzută de art. 362 alin. 1 lit. a) teza a doua din Codul de procedură penală este neconstituțională, deoarece art. 131 alin. (1) din Legea fundamentală stabilește în mod clar și categoric sfera atribuțiilor procurorului. Este adevărat că în alin. 2 al art. 131 se prevede că „Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, în condițiile legii”, dar este evident că referirea la condițiile legii privește organizarea parchetelor, și nu exercitarea atribuțiilor stabilite în alin. 1.

Legiuitorul constituant a înțeles să confere procurorului un anumit rol în reprezentarea intereselor generale ale societății, din moment ce a așezat dispozițiile referitoare la Ministerul Public în capitolul referitor la „Autoritatea judecătorească” și nicio lege organică sau ordinară nu poate să deroge de la textele constituționale.

Procurorul nu este adversarul vreunui din părți, ci el intervine în proces pentru a veghea la respectarea legii. Textul constituțional, referindu-se la apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor, nu are în vedere transformarea procurorului într-un avocat al uneia dintre părți, ci de a veghea la respectarea legii în procesele care pun în discuție astfel de drepturi și libertăți. Deși este vorba de latura civilă din cadrul unui proces penal, este de netăgăduit că și în acest domeniu există interese generale care trebuie apărate, iar în activitatea judiciară Constituția a stabilit acest rol de apărător pentru procuror. Pe de altă parte, principiul disponibilității, care guvernează procesul civil, funcționează în continuare, deoarece prin declararea apelului de către procuror părțile nu sunt împiedicate să-și manifeste dreptul de dispoziție, întrucât, în condițiile legii, ele pot renunța la dreptul subiectiv, pot achiesă la pretențiile adversarului sau pot încheia o tranzacție, potrivit normelor civile și procesual-civile.

Față de aceste considerente, Curtea urmează să constate că art. 362 alin. 1 lit. a) teza a doua din Codul de procedură penală este neconstituțional în ce privește restrângerea dreptului procurorului de a declara apel cu privire la modalitatea de soluționare a laturii civile a unui proces penal, în lipsa apelului formulat de partea civilă. Așa fiind, procurorul poate declara apel în ce privește latura penală și latura civilă, dacă apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept ori a drepturilor și libertăților cetățenilor.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate invocată de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Galați în Dosarul nr. 1.311/121/2006 aflat pe rolul acestei instanțe și constată că dispozițiile art. 362 alin. 1 lit. a) teza a doua din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, fiind contrare art. 131 alin. (1) din Constituție.

Prezenta decizie se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 305

din 12 martie 2008

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, precum și asupra neconstituționalității legii, în integralitatea sa*)

La data de 6 martie 2008, un număr de 26 de senatori, și anume: Corneliu I. Vadim Tudor, Mihai I. Ungheanu, Nicolae N. Iorga, Carol I. Dina, Ilie M. Petrescu, Aurel M. Ardelean, Gheorghe Viorel C. Dumitrescu, Gheorghe V. Funar, Constantin I. Găucan, Ilie Șt. Ilașcu, Irina M. Loghin, Eugen N. Mihăescu, Viorica-Georgeta-Pompilia D. Moisuc, Petru V. Stan, Ioana I. Nasleu, Verginia I. Vedinaș, Claudiu C. Tănăsescu, Mihaela Rodica C. Stănoiu, Gavrilă P. Vasilescu, Radu E. Terinte, Marius C. Marinescu, George Sabin C. Cutaș, Silvia V. Ciornei, Corneliu Gh. Pascu, Ioan-Codruț I. Șereș și Irinel P. Popescu, au sesizat Curtea Constituțională, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituția României, în vederea declanșării controlului de constituționalitate asupra Legii pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 2.417 din 6 martie 2008 și constituie obiectul Dosarului nr. 520A/2008.

Obiectul sesizării, astfel cum a fost formulat, îl constituie unele prevederi din Legea pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, precum și legea, în integralitatea sa.

În motivarea sesizării de neconstituționalitate, mai întâi, se arată că, „datorită numărului mare de prevederi” din legea criticată „care sunt contestate”, au considerat util să le grupeze distinct, astfel:

I. Art. 29 alin. (5) care prevede că, la depunerea candidaturilor, fiecare partid politic, alianță politică, alianță electorală, organizație a cetățenilor aparținând minorităților naționale, candidat independent trebuie să facă dovada constituirii unui depozit, în contul Autorității Electorale Permanente, cu valoare de 5 salarii minime brute pe țară pentru fiecare candidat, „reprezintă o violare a textului art. 4 alin. (2) din Constituția României, întrucât condiționează exercitarea dreptului de a fi ales pe criterii de avere”.

II. Art. 2 lit. p**), art. 9 alin. (1), (2) și (3), precum și alte dispoziții similare „constituie prevederi referitoare la drepturile electorale acordate minorităților, dispoziții discriminatorii față de cetățenii români de etnie română care nu se bucură de aceleași facilități și drepturi”, „cu atât mai mult cu cât de ele profită, în principal, cetățenii români de etnie maghiară”. Aceasta, deoarece legea nu cuprinde „precizări referitoare la posibilitatea participării la procesul electoral și a unui partid etnic și a unei organizații cetățenești ce reprezintă aceeași etnie”, astfel că

rezultă „o discriminare a cetățenilor români de origine etnică română, în raport cu drepturile însumate ale cetățenilor de origine maghiară” care în prezent sunt constituiți în Partidul Civic Maghiar și Uniunea Democrată a Maghiarilor din România, ca organizație a cetățenilor aparținând acestei minorități.

III. Legea pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului încalcă prevederile constituționale ale cap. VI — „*Autoritatea judecătorească*” și ale art. 125 alin. (2), întrucât „numirea judecătorilor în Birourile electorale implică exercitarea unor atribuții contrare statutului lor constituțional”, „conferind judecătorilor atribuții de autoritate publică ce nu sunt conforme statutului lor”. Astfel, citând „art. 15 alin. (2), care prevede că *«în cazul în care pentru soluționarea unei contestații sunt necesare verificări de fapt, acestea se efectuează în prezența unui judecător din Biroul Electoral Central»*”, se consideră că asemenea atribuții nu pot fi exercitate de un judecător „în calitatea pe care o are”. În aceste condiții „nu este întâmplător că proiectul de lege a fost supus dezbaterii fără avizul CSM”, care „s-a pronunțat deja în privința neconstituționalității acordării unor asemenea atribuții”.

IV. Art. 47 alin. (2) lit. c) din lege, care prevede un prag electoral raportat la îndeplinirea unor condiții de fapt, „prin obținerea a șase colegii uninominale pentru Camera Deputaților și a trei colegii uninominale pentru Senat, prin situarea reprezentanților formațiunii competitor care se plasează pe primul loc în ordinea numărului de voturi valabil exprimate”, încalcă art. 62 alin. (1) din Constituție, creând „din nou o discriminare”. Această reglementare „introduce un element de incertitudine și operează cu o noțiune străină a sistemului preconizat, și anume «situarea pe primul loc»”.

V. Art. 48 alin. (11) „încalcă voința direct exprimată a electoratului” în condițiile în care atribuirea mandatului unui candidat care a obținut majoritatea într-o circumscripție electorală „este condiționată de îndeplinirea de către competitorul care l-a propus a pragului electoral alternativ”.

VI. Art. 12 alin. (1) și art. 11 alin. (2) lit. f) care dispun cu privire la delimitarea colegiilor uninominale prin hotărâre de Guvern încalcă prevederile art. 73 alin. (3) lit. a) din Constituție, referitoare la reglementarea prin lege a sistemului electoral.

VII. Art. 77 care modifică Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale încalcă prevederile art. 121, art. 122 și art. 123 cuprinse în secțiunea a 2-a a cap. V din Constituție, privind organele administrației publice locale. Alegerea prin vot uninominal a președintelui consiliului județean îi conferă acestuia „un caracter instituțional propriu, nemaifiind membru al Consiliului județean, instituția ca atare nefiind prevăzută în Constituție”.

*) Legea pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali a fost promulgată și a devenit Legea nr. 35/2008 și a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 13 martie 2008.

**) Ca urmare a publicării legii în Monitorul Oficial al României, Partea I, art. 2 lit. p) a devenit art. 2 pct. 16.

În concluzie, se consideră că, față de „consecințele pe care această lege le poate avea asupra unor principii democratice privind pluralismul și rolul partidelor politice, astfel cum sunt prevăzute în art. 1 alin. (3) și art. 8 din Constituția României, precum și asupra modalităților de constituire a instituțiilor fundamentale ale democrației” „trebuie reapreciată constituționalitatea întregii legi în ansamblul său”.

În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a prezenta punctele lor de vedere.

Președintele Camerei Deputaților a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr. 527/1/B.O. din 10 martie 2008, prin care arată că „proiectul legii respective” este expresia voinței Camerei Deputaților, întrucât „a fost elaborat cu participarea reprezentanților tuturor grupurilor parlamentare în Comisia comună a Camerei Deputaților și Senatului” și „a fost adoptată cu o largă majoritate în Camera Deputaților, iar deputații care au votat în favoarea actului normativ și-au asumat, cu numai o săptămână în urmă, votarea unei legi constituționale”. În consecință nu poate „comunica niciun alt punct de vedere decât cel asumat de Cameră”.

Guvernul a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr. 5/1.316 din 11 martie 2008, prin care apreciază că: obiecția de neconstituționalitate referitoare la încălcarea prin legea criticată a prevederilor art. 1 alin. (3) și art. 8 din Constituție este inadmisibilă, întrucât încalcă art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. În acest sens, invocând deciziile Curții Constituționale nr. 465/2007, nr. 906/2007 și nr. 928/2006, consideră că „*mutatis mutandis*, soluția de inadmisibilitate urmează a fi aplicată și la critica de neconstituționalitate ce privește legea, în ansamblu — **autorii obiecției nu își argumentează critica prin niciun motiv de neconstituționalitate**, ci doar invocă, pur și simplu, două texte constituționale”. În continuare, apreciază că susținerile referitoare la neconstituționalitatea unor prevederi ale legii sunt neîntemeiate, arătând, în esență, următoarele: art. 29 alin. (5) care instituie condiția constituirii unui depozit cu prilejul depunerii candidaturilor nu reprezintă, „prin prisma finalității avute în vedere, cât și prin cuantumul rezonabil al depozitului cerut”, „un factor de descurajare pentru exercitarea acestui drept, ci din contră, încurajează concurența între competitorii electorali serioși ce participă la alegeri”; „modul în care legea permite reprezentarea în Parlament a minorităților naționale” este în sensul dispozițiilor constituționale care „conferă un regim special organizațiilor aparținând minorităților naționale care să le permită acestora reprezentarea politică în cadrul autorității legiuitoare”, iar faptul că o minoritate națională își poate constitui mai multe formațiuni politice care să îi reprezinte interesele, în condițiile legii, nu constituie „o discriminare a cetățenilor români «de etnie română»”, ci reprezintă „tocmai expresia dreptului la asociere”. În legătură cu referirea din sesizare la constituirea Partidului Civic Maghiar, arată că acesta se află în cursul procedurilor de înscriere, potrivit legii, ca partid politic, „în această fază neputându-se vorbi de un partid constituit și înregistrat în Registrul partidelor politice”; participarea judecătorilor la procesul electoral, în principal prin desemnarea lor în birourile electorale, reprezintă o garanție a imparțialității și a celerității în luarea hotărârilor, sens în care a statuat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 326/2004. Susținerea referitoare la lipsa avizului Consiliului Superior al Magistraturii pentru proiectul de lege criticat nu este un aspect de constituționalitate, ci de aplicare a Legii nr. 317/2004; existența unui prag electoral alternativ „nu este contrară caracterului egal al votului exprimat în sensul art. 62 alin. (1) din Constituție”, ci „ține de opțiunea legiuitorului, care poate opta între mai multe soluții existente”,

aspect în legătură cu care s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 2/1992; „votul uninominal, în forma propusă de noua lege, conferă efectivitate și coerență dreptului de asociere, garantat de Constituție (art. 40) și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (art. 11), făcând posibilă manifestarea unor ideologii politice prin promovarea unor partide, a strategiilor și dezideratelor politice pe care acestea le susțin”, iar nu o încălcare a art. 62 alin. (1) din Constituție, referitor la caracterul direct al votului; delimitarea colegiilor uninominale prin hotărâre a Guvernului nu „realizează decât o delegare formală de competență în favoarea Guvernului, regulile pe care trebuie să le îndeplinească o astfel de delimitare fiind foarte clar stabilite în art. 11 din lege”. În final, în legătură cu soluționarea sesizării referitoare la reglementarea procedurii de alegere prin vot direct a președintelui Consiliului județean arată că lasă acest aspect „la aprecierea instanței constituționale”.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul judecătorului-raportor, Legea pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, raportată la prevederile Constituției, precum și dispozițiile din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și celor ale art. 1, 10, 15, 16 și 18 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor legale criticate.

I. Un prim aspect asupra căruia Curtea trebuie să se pronunțe privește sesizarea Curții Constituționale cu obiecția de neconstituționalitate ce face obiectul prezentului dosar.

Sub acest aspect, Curtea constată că, deși sesizarea grupului de senatori ai Partidului România Mare a fost depusă direct la Curtea Constituțională, contrar prevederilor art. 15 alin. (4) teza finală din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căroră sesizarea se trimite „*de către secretarul general al Camerei respective*”, aceasta nu este o cauză de inadmisibilitate, ci una de neregularitate. În consecință, considerându-se legal investită, Curtea va examina pe fond sesizarea ce face obiectul prezentului dosar.

II. Cu privire la obiecțiile de neconstituționalitate privind unele prevederi ale Legii pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, precum și a legii, în ansamblu său, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate pentru următoarele considerente:

— Art. 29 alin. (5) din lege, potrivit căruia „*La depunerea candidaturilor, fiecare partid politic, alianță politică, alianță electorală, organizație a cetățenilor aparținând minorităților naționale, candidat independent, trebuie să facă dovada constituirii unui depozit, în contul Autorității Electorale Permanente, cu valoare de 5 salarii minime brute pe țară pentru fiecare candidat*”, reprezintă în opinia autorilor sesizării o violare a textului art. 4 alin. (2) din Constituția României, întrucât condiționează exercitarea dreptului de a fi ales pe criterii de avere”. Într-adevăr, în structura normativă a Constituției, criteriile nediscriminării nominalizate prin art. 4 alin. (2) sunt rasa,

naționalitatea, originea etnică, limba, religia, sexul, opinia, apartenența politică, averea, originea socială. Dar, întrucât în temeiul art. 20 alin. (1) din Constituție „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte”, Curtea Constituțională a constatat că dispoziții din reglementări internaționale nu se opun unor circumstanțieri și chiar unor restricții în exercitarea libertăților. Astfel, în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 226 din 3 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 26 septembrie 2001, Curtea a reținut că, în virtutea prevederilor art. 19 pct. 3 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, exercitarea libertăților poate fi supusă anumitor limitări ce trebuie însă stabilite în mod expres prin lege și care sunt necesare, printre altele, apărării securității naționale sau ordinii publice. De asemenea, prin Decizia nr. 226 din 3 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 26 septembrie 2001, Curtea, referindu-se la prevederile art. 25 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, a reținut că dreptul de a fi ales trebuie exercitat fără restricții nerezonabile, ceea ce implică posibilitatea existenței unor condiționări în exercițiul acestor drepturi. Or, condiția impusă de art. 29 alin. (5) din legea criticată este necesară pentru exercitarea cu bună credință a dreptului de a fi ales și, de altfel, depozitul constituit se restituie în condițiile prevăzute de art. 29 alin. (7) din lege. De altfel, dispoziții similare se regăsesc și în legislația altor state membre ale Uniunii Europene.

— Art. 2 lit. p*) — „În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: [...] p) competitori electorali — partidele politice, alianțele politice, alianțele electorale și organizațiile legal constituite ale cetățenilor aparținând unei minorități naționale reprezentată în Consiliul Minorităților Naționale, care înaintează propuneri de candidatură, precum și candidații independenți”, art. 9 alin. (1), (2) și (3) referitoare la reprezentarea în Parlament a minorităților naționale legal constituite care nu au obținut în alegeri cel puțin un mandat de deputat sau de senator, precum „și alte dispoziții similare”, în legătură cu care se susține că, fiind prevederi referitoare la drepturile electorale acordate minorităților, „constituie dispoziții discriminatorii față de cetățenii români de etnie română care nu se bucură de aceleași facilități și drepturi”, „cu atât mai mult cu cât de ele profită, în principal, cetățenii români de etnie maghiară”.

Curtea constată că art. 2 lit. p*) din lege dispune cu privire la semnificația expresiei „competitori electorali”, astel că nu poate reține contrarietatea textului cu prevederile Constituției. În ceea ce privește criticile referitoare la prevederile art. 9 alin. (1), (2) și (3) din lege, Curtea reține că prin Decizia nr. 53 din 12 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 18 martie 2004, pronunțându-se asupra unor critici asemănătoare privind participarea la alegeri a organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale, a statuat că o astfel de reglementare este în sensul aplicării principiului egalității de șanse între cetățeni, prin înlăturarea, potrivit prevederilor constituționale ale art. 4 alin. (2), a oricăror forme de discriminare, între altele, pe criterii „[...] de naționalitate, de origine etnică, [...] de apartenență politică, [...]”, precum și în concordanță cu art. 62 alin. (2) din Constituție, care stabilește că „Organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, care nu întrucesc în alegeri numărul de voturi pentru a fi reprezentate în Parlament, au dreptul la câte un loc de deputat, în condițiile legii electorale. Cetățenii unei minorități

naționale pot fi reprezentați numai de o singură organizație”. Așadar, prin acea decizie, Curtea a constatat că însăși Constituția conferă un regim special organizațiilor aparținând minorităților naționale care să le permită acestora reprezentarea politică în cadrul autorității legiuitoare, precum și că „în virtutea acestui text constituțional, care legitimează participarea organizațiilor cetățenilor care aparțin minorităților naționale la alegerile parlamentare, aceste organizații urmează a fi asimilate celorlalți actori electorali, în speță partidele politice, în lipsa unei asemenea asimilări fiind pusă în pericol egalitatea de șanse a celor care participă la acest scrutin”.

În opinia autorilor sesizării, Legea pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali încalcă prevederile constituționale ale cap. VI — „Autoritatea judecătorească” și ale art. 125 alin. (2), potrivit cărora „Propunerile de numire, precum și promovarea, transferarea și sancționarea judecătorilor sunt de competența Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii sale organice”. Încălcarea constă în aceea că „numirea judecătorilor în birourile electorale implică exercitarea unor atribuții contrare statutului lor constituțional”, „conferind judecătorilor atribuții de autoritate publică ce nu sunt conforme statutului lor”. Astfel, citând „art. 15 alin. (2) din legea criticată, care prevede că «în cazul în care pentru soluționarea unei contestații sunt necesare verificări de fapt, acestea se efectuează în prezența unui judecător din Biroul Electoral Central»”, se consideră că asemenea atribuții nu pot fi exercitate de un judecător „în calitatea pe care o are”, și „nu este întâmplător că proiectul de lege a fost supus dezbaterii fără avizul CSM”, care „s-a pronunțat deja în privința neconstituționalității acordării unor asemenea atribuții”.

Cu privire la aceste susțineri, Curtea constată că aspecte asemănătoare, referitoare la participarea judecătorilor la procesul electoral, au mai fost formulate și cu alte prilejuri și, de exemplu, prin Decizia nr. 326 din 14 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.001 din 30 octombrie 2004, a statuat că organizarea și desfășurarea operațiunilor electorale trebuie realizate de organisme neutre, alese sau desemnate prin procedee democratice și transparente. Rolul Biroului Electoral Central este de a veghea la buna organizare și desfășurare a alegerilor și la stabilirea corectă a rezultatului voturilor, la asigurarea și garantarea egalității de șanse pentru toți candidații, indiferent de apartenența politică a acestora.

— Art. 47 alin. (2) lit. c) din lege, care prevede că „(2) După primirea proceselor-verbale încheiate de către birourile electorale ale circumscripțiilor electorale, potrivit alin. (1), Biroul Electoral Central stabilește partidele politice, alianțele politice, alianțele electorale și organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale care îndeplinesc pragul electoral, separat pentru Camera Deputaților și pentru Senat. Pragul electoral reprezintă numărul minim necesar de voturi valabil exprimate pentru reprezentarea parlamentară sau de colegii uninominale în care candidații partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale sau ai organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale au obținut majoritatea voturilor valabil exprimate, calculat după cum urmează: [...] c) pentru Camera Deputaților și Senat prin îndeplinirea cumulativă a condiției obținerii a 6 colegii uninominale pentru Camera Deputaților și a 3 colegii uninominale pentru Senat în care candidații partidelor politice, alianțelor politice sau electorale și organizațiilor cetățenilor

*) Ca urmare a publicării legii în Monitorul Oficial al României, Partea I, art. 2 lit. p) a devenit art. 2 pct. 16.

aparținând minorităților naționale se situează pe primul loc, în ordinea numărului de voturi valabil exprimate, chiar dacă acestea nu au îndeplinit condițiile prevăzute la lit. a) sau b)”, este criticat întrucât stabilește un prag electoral raportat la îndeplinirea unor condiții de fapt, ceea ce creează „din nou o discriminare”. Examinând aceste susțineri, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa cu privire la asemenea aspecte. Astfel, prin Decizia nr. 2 din 30 iunie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 16 iulie 1992, a reținut că existența unui prag electoral alternativ nu este contrară caracterului egal al votului exprimat în sensul art. 62 alin. (2) din Constituție, deoarece „semnificația egalității votului are o dublă accepțiune: pe de o parte, fiecare alegător are dreptul la un singur vot, iar pe de altă parte, fiecare deputat sau senator trebuie să fie desemnat în cadrul unor circumscripții electorale egale ca populație și nu ca număr de alegători. Aceasta pentru că, potrivit prevederilor art. 2 din Constituția României, suveranitatea națională aparține întregului popor român și nu numai celor care, dispunând de dreptul de vot, sunt în măsură să participe la alegeri. Așadar, instituirea unui prag electoral ține de opțiunea legiuitorului, care poate alege între mai multe soluții existente, iar criteriile prevăzute de textul de lege criticat trebuie îndeplinite alternativ, nu cumulativ, ceea ce constituie o garanție a respectării reprezentativității la nivel național a unui partid politic.

— Art. 48 alin. (11), care prevede că „(11) În prima etapă, la nivelul colegiilor uninominale, se atribuie un mandat candidaților care aparțin unui competitor electoral ce a întrunit pragul electoral potrivit art. 47 alin. (2) și care au obținut majoritatea voturilor valabil exprimate în colegiul uninominal în care au candidat”, încalcă, în opinia autorilor sesizării, „voința direct exprimată a electoratului” în condițiile în care atribuirea mandatului unui candidat care a obținut majoritatea într-o circumscripție electorală „este condiționată de îndeplinirea de către competitorul care l-a propus a pragului electoral alternativ”. Curtea constată că, potrivit acestui text de lege, alegătorul votează personal un candidat propus de un competitor electoral și totodată își manifestă preferința pentru partidul politic din care acesta face parte.

— Art. 12 alin. (1) care stabilește că „(1) Prima delimitare a colegiilor uninominale va fi efectuată prin hotărâre a Guvernului,

conform hotărârii unei comisii parlamentare speciale constituite pe baza proporționalității reprezentării parlamentare, în termen de maximum 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului titlu” și art. 11 alin. (2) lit. f) care dispune că „(2) Delimitarea colegiilor uninominale se face ținând cont de următoarele reguli: ... f) în circumscripția electorală specială pentru cetățenii români cu domiciliul în afara granițelor României se vor forma 4 colegii uninominale pentru alegerea Camerei Deputaților și două colegii uninominale pentru alegerea Senatului. Arondarea geografică a celor 4 colegii uninominale pentru Camera Deputaților și a celor două colegii uninominale pentru Senat va fi stabilită prin hotărâre a Guvernului, conform hotărârii unei comisii parlamentare speciale constituite pe baza proporționalității reprezentării parlamentare, în termen de maximum 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului titlu”.

Curtea Constituțională constată că delimitarea colegiilor uninominale nu este decât o operațiune tehnică la a cărei realizare participă o comisie parlamentară, ale cărei opțiuni vor fi reglementate printr-o hotărâre a Guvernului. Ca atare, delimitarea colegiilor electorale nu poate fi confundată cu sistemul electoral, ale cărui elemente sunt stabilite prin lege. Organizarea și executarea acestei legi se fac prin hotărâri ale Guvernului, în temeiul art. 108 alin. (2) din Constituție.

O ultimă critică de neconstituționalitate privește art. 77 din lege, cuprins în titlul II „Modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale”, și care dispune modificarea și completarea unui număr însemnat de articole din Legea nr. 67/2004, în legătură cu care se susține că încalcă prevederile art. 121, art. 122 și art. 123 cuprinse în secțiunea a 2-a cap. V din Constituție, privind organele administrației publice locale, în sensul că alegerea prin vot uninominal a președintelui consiliului județean îi conferă acestuia „un caracter instituțional propriu, nemaifiind membru al consiliului județean, instituția ca atare nefiind prevăzută în Constituție”.

Dispozițiile legale criticate sunt reglementări de susținere a dispozițiilor constituționale privitoare la autonomia locală, în virtutea cărora alegerea prin vot uninominal a președintelui consiliului județean este rezultatul votului popular și nu al unor tranzacții politice ale competitorilor electorali.

În temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) și ale art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al prevederilor art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, în unanimitate,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că sesizarea privind neconstituționalitatea unor prevederi din Legea pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, precum și a legii, în ansamblul său, este neîntemeiată.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 12 martie 2008 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Ninosu, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán, Tudorel Toader și Augustin Zegrean, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 277 din 25 aprilie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului are un secretar general ajutat de un secretar general adjunct pentru educație, înalți funcționari publici, numiți în condițiile legii.

(2) Secretarul general și secretarul general adjunct pentru educație asigură stabilitatea funcționării Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, continuitatea conducerii și realizarea legăturilor funcționale dintre structurile ministerului.

(3) Secretarul general și secretarul general adjunct pentru educație îndeplinesc atribuțiile și responsabilitățile prevăzute la art. 49 alin. (2) și la art. 50 alin. (1) din Legea nr. 90/2001, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Secretarul general și secretarul general adjunct pentru educație îndeplinesc și alte atribuții stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului sau prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare a ministerului, aprobat prin ordin al ministrului educației și cercetării.”

2. Anexa nr. 1 „Structura organizatorică a Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului” se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 277 din 25 aprilie 2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Zvetlana Preoteasa,
secretar de stat
Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,
Paul Păcuraru
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 12 martie 2008.
Nr. 263.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

